

قانون تجارت؛ جامه‌بازنده از قطار زمان!

دکتر سید احسان حسینی | مناقصه
گارشاس حقوقی

در روزگاری که استارت‌آپ‌ها با یک کلیک تأسیس می‌شوند، قانون تجارت ما هنوز به امضای دست‌ی (یا امضای گرم) و دفاتر روزنامه و کبیبه وفادار مانده است. اقتصاد به قرن ۲۱ رسیده و الکترونیکی شدن بر همه امور سایه افکنده، اما قانون تجارت چمدانش را هنوز از دوره پهلو‌ی اول باز نکرده است. بله قانون تجارت فعلی ما در اردیبهشت سال ۱۳۱۱ به تصویب رسید و همچنان معتبر است. با این‌که قوانین قدیمی تر از قانون تجارت هنوز معتبر است (مانند قانون مدنی) اما داستان قانون تجارت متفاوت است زیرا این قانون باید به تحولات روز منطبق شود. شاید برای بسیاری از دانشجویان حقوق، این سؤال مطرح شود که چرا باید قانون تجاری را بخواهند که نزدیک ۱۰۰ سال قدمت دارد و پاسخگوی نیازهای کامل روزگار کنونی نیست. موادی که به‌طور سنتی به دفاتر تجار اشاره می‌کند یا اسم بردن از معاملات تجاری ذاتی که تفکیک بین این معاملات فایده عملی چندانی ندارند، قواعد پیچیده سندی به‌نام برات که امروزه کار بردی ندارد، قراردادهای و نهادهای سنتی و تریبات ناکارآمد برای ورشکستگی، همه و همه نشان می‌دهد قانون تجارت ما دیگر نمی‌تواند پاسخ نیازهای جامعه‌امروزی را بدهد و بازنگری آن بسیار ضروری است. همین مواد و موضوعات غیرملموس باعث شده درس حقوق تجارت در دانشگاه‌های حقوقی، به یکی از دروس نسبتاً خشک و نظری محض تبدیل شود. البته هدف از این نوشتار به هیچ‌وجه انتقاد به تصویب‌کنندگان قانون تجارت نیست و این قانون در زمان خودش قانونی مترقی محسوب می‌شد و تصویب آن نشان دهنده دیگر قانون مدنی یا قواعد سنتی در قفه ریش ابواب تجارت، عقود در کتب فقهی معروف مثل مکاسب شیخ انصاری یا شرح المعه شهیدثانی یا قواعدالاحکام علامه‌حلی، شرایع‌الاسلام محقق حلی نمی‌تواند امور تاجران را تنظیم نماید. برای مثال در قانون مدنی با فقه امامیه، اگر کالا بدون تقصیر متصدی حمل از بین برود، وی مسئولیتی ندارد و به اصطلاح حقوقی بد او امانی است و عبارت معروف فقهی «لیس علی‌الامین‌الایمن» (بر امین چیزی جز سوگند لازم نیست) باید کالا را سالم به مقصد برساند و الا مسئولیت دارد. قانون تجارت فعلی، از جمله مهم‌ترین ارکان حقوق اقتصادی ایران است که نزدیک به یک قرن، چارچوب فعالیت‌های تجاری را تعریف و تنظیم کرده است. با وجود تحولات بنیادین در ساختار اقتصادی، فناوری‌های مالی و، شیوه‌های نوین کسب‌وکار، این قانون همچنان با همان ادبیات و منطقی سنتی خود پابرجاست؛ گویی میراثی مقدس است که دست زدن به آن نوعی بی‌حرمتی تلقی می‌شود. پرسش اینجاست؛ آیا چنین قانونی، که در بستر یک اقتصاد نیمه‌سنتی و با الگوبرداری از قانون تجارت قدیم فرانسه (معروف به کد ناپلئون)، می‌تواند نیازهای پیچیده تجارت الکترونیک، شرکت‌های چندملیتی، و بازار سرمایه امروز را پاسخ دهد؟

قانون تجارت در زمانی نوشته شد که بازارها کوچک بودند، کسب‌وکارها ساده و سنتی پیش می‌رفتند و از دنیای دیجیتال و فناوری خیری نبود. تجار به شکل سنتی و در حجره یا تاجرخانه خود تجارت می‌کردند و از ابزارهای سنتی بهره می‌بردند. این قانون برای تنظیم روابط بین تاجران، شرکت‌ها و معاملات آن زمان طراحی شده بود. اما امروز ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که تجارت فقط محدود به مغازه و بازار نیست؛ معاملات الکترونیکی، ارزهای دیجیتال، قراردادهای هوشمند و استارت‌آپ‌های بخش مهمی از اقتصاد را شکل داده‌اند. با این حال، قانون تجارت همچنان همان نسخه کهنه و قدیمی است که با زبان رسمی و پیچیده آن زمان نوشته شده است. وقتی قانون نتواند دنیایی جدید را درک کند، نتیجه آن خلأ قانونی است؛ یعنی بسیاری از موضوعات اصلاً در قانون دیده نشده یا تعریف مشخصی برایشان وجود ندارد. مثلاً اگر امروز یک شرکت فناوری بخواهد با یک پلتفرم خارجی قرارداد ببندد یا از طریق رمزارز مبادله کند، باید با قوانینی کار کند که زمانی نوشته شده که نه اینترنت وجود داشت و نه مفهومی به نام رمزارز. در چنین وضعیتی هم قاضی در زمان صدور رأی دچار تردید می‌شود، هم فعال اقتصادی نمی‌داند آیا کارش قانونی هست یا نه.

زبان قانون نیز مشکلی دیگر است. قانون تجارت ۱۳۱۱ با واژه‌ها و ساختارهای رسماً و رسمی نگاشته شده و برای بسیاری از صاحبان کسب‌وکارهای امروزی ناآشنا و گیج‌کننده است. برای مثال واژه‌هایی مثل «بانک محال علیه»، «هکول»، «فته طلب» برای بسیاری از تاجران نامفهوم است. همین باعث می‌شود افراد برای درک سادته‌ترین قواعد تجاری نیازمند مشاور حقوقی باشند. این در حالی است که قانون باید شفاف، ساده و قابل فهم برای همه باشد، نه فقط برای حقوقدانان.

از سوی دیگر، جهانی شدن اقتصاد موضوعی است که در این قانون کاملاً نادیده گرفته شده است. تجارت امروز فراتر از مرزهای کشور انجام می‌شود و بسیاری از شرکت‌ها درگیر قراردادهای همکاری‌های بین‌المللی هستند. اما وقتی قانون داخلی از روندهای جهانی عقب مانده باشد، این همکاری‌ها پرریسک و حتی غیرممکن می‌شوند. به هر حال اگر شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران خارجی قصد داشته باشند در کشور ما تجارت یا سرمایه‌گذاری نمایند باید قانون تجارت مناسبی وجود داشته و بسیاری از نهادها را پیش‌بینی کرده باشد، به عبارت دیگر یکی دیگر از آسیب‌های مهم این عقب‌ماندگی، کاهش اعتماد سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی است. قوانین مبهم و قدیمی، فضای کسب‌وکار را غیرقابل پیش‌بینی می‌کند. سرمایه‌گذار نیاز به امنیت حقوقی و چارچوب روشن دارد. اما اگر قانون قابلیت تفسیرهای متفاوت داشته باشد، سرمایه‌گذار احساس خطر می‌کند و عقب‌نشینی می‌کند. در یک نگاه کلی می‌توان گفت که قانون تجارت ۱۳۱۱، هرچند در زمان خودش مفید و مؤثر بوده، امروز دیگر پاسخگوی نیازهای پیچیده و متغیر اقتصاد کشور نیست. اگر این قانون بازنگری نشود، شکاف میان واقعیت‌های اقتصادی و چارچوب‌های حقوقی، روزبه‌روز عمیق‌تر خواهد شد. در ساختار قانون تجارت، نهادهایی پیش‌بینی نشده‌اند که در زمان خود شاید پاسخ‌خی به نیازهای آن روز بوده‌اند، اما در شرایط کنونی نه تنها ناکارآمد، بلکه گاه مانعی بر سر راه کارایی نظام حقوقی تجارت هستند. یکی از مهم‌ترین نمونه‌ها، قرارداد ارفاقی است که در باب پنجم قانون تجارت به‌عنوان راه‌حلی برای جلوگیری از ورشکستگی کامل تاجر معرفی شده است. با نگاهی به رویه عملی دادگاه‌ها و همچنین عملکرد اقتصادی شرکت‌ها، روشن است که این نهاد از دهه‌ها پیش عملاً از چرخه حقوق تجارت خارج شده و جایگاه چندانی در حل و فصل واقعی اختلافات با بازایی مالی شرکت‌ها ندارد. قراردادهای ارفاقی منته‌ده هم بیشتر جنبه صوری دارند. قرارداد ارفاقی بر پایه مفروضاتی بنا شده است که با ساختارهای اقتصادی مدرن سازگار نیست. این نهاد، تنها مختص شخص تاجر است (نه شرکت تجاری) و فرایند آن مبتنی بر آرای اکثریت بستانکاران و تأیید دادگاه است؛ اما در عمل، فقدان نهادهای ناظر مستقل، پیچیدگی و شریفات، نبود ابزارهای حمایتی مثل نهادهای مالی واسط و بی‌اعتمادی به سازوکارهای موجود، باعث شده این نهاد تنها روی کاغذ باقی بماند. در نظام‌های حقوقی پیشرو، قوانین ورشکستگی و حمایت از شرکت‌های در آستانه فروپاشی (insolvency law) بر پایه اصل «بازسازی به جای انحلال» بنا شده‌اند. اما قانون تجارت ایران، به‌ویژه در مواد مربوط به ورشکستگی، همچنان با نگاه کیفری، تنبیهی و غیرحمایتی نوشته شده است. رویکردی که با منطق اقتصادی و حمایت از گردش سرمایه تناسبی ندارد. هرچند در قوانین جدید مانند قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر تدابیری برای جلوگیری از فعالیت شرکت‌های تولید اندیشه شده، اما جای این تدابیر باید در قانون تجارت و باالوسب مشخص باشد. مشکل اساسی در این میان، نوع نگاه قانون‌گذار به نهادهای سنتی است؛ گویی نهادهایی چون قرارداد ارفاقی، دفاتر تجاری، یا تصفیه به‌وسیله مدیر تصفیه دولتی، بخش جدانشدنی از هویت قانون تجارت‌اند و حذف یا باز نویسی آن‌ها به معنای تضعیف اصول حقوق تجارت است. در حالی که حفظ این ساختارها بدون کارآمدی، تنها موجب انباشت نهادهای ناکارآمد و بی‌اثر در بستر قانون می‌شود. افزون بر این، سکون قانون‌گذاری باعث شده رویه قضایی نیز در برابر مسائل نوظهور دچار سردرگمی شود. نبود مقررات شفاف درباره تجارت الکترونیک، رمزارز، مسئولیت پلتفرم‌های دیجیتال و یا حتی موضوعات بنیادین‌تری مثل تعریف دقیق شخصیت حقوقی شرکت‌ها در بستر دیجیتال، دادگاه‌ها را وادار به صدور آراء متناقض کرده است. این تعارض آراء، نه به دلیل نبود قضاوت حقوقی درست، بلکه ناشی از فقدان قانون‌گذاری روزآمد است.

در نهایت، تداوم وابستگی به نهادهای سنتی قانون تجارت -که بسیاری از آن‌ها دیگر در هیچ نظام اقتصادی کاربرد ندارند- نه فقط مانع پیشرفت است، بلکه به تدریج باعث بی‌اعتباری قانون نزد فعالان اقتصادی خواهد شد. در چنین وضعیتی، حتی به‌ترین قاضی نیز قادر به حمایت مؤثر از حقوق تجار و شرکت‌ها نخواهد بود.

ضرورت تدوین قانون تجارت جدید؛ میان عقب‌ماندگی تکنینی و پویایی اقتصادی
قانون تجارت به‌عنوان ستون فقرات نظام حقوقی اقتصادی، باید همگام با تحولات مستمر بازار، فناوری و نهادهای اقتصادی بازتعریف شود. اما در ایران، این هماهنگی مدت‌هاست که از بین رفته است. قانون فعلی، با گذشت بیش از ۹۰ سال از تصویب، دیگر توان پاسخگویی به نیازهای امروزی را ندارد. نه تنها بسیاری از مفاهیم بنیادین آن با واقعیت‌های امروز اقتصاد دیجیتال، شرکت‌های دانش‌بنیان، وب‌سازهای جهانی، بیگانه‌اند،

بلکه غفلت از بازنگری منظم آن موجب شده خلأهای حقوقی، محل مناقشه و تفسیرهای متضاد شود. در نظام حقوقی پویا، قانون تجارت نه تنها باید تعریف‌گر نهادها و قواعد بازار باشد، بلکه وظیفه دارد شفافیت، حمایت از سرمایه‌گذار، تسهیل معاملات و ایجاد امنیت قضایی را تضمین کند. اما قانون تجارت ۱۳۱۱ حتی در مفاهیم ابتدایی مثل «شرکت‌های تجاری»، «ورشکستگی»، یا «ضمانت اجرای نقض تعهدات» دچار تعاریف ناقص، چندپهلوی یا منسوخ است. برای مثال، شرکت‌های تضامنی و نسبی، که در متن قانون جایگاه ویژه دارند، امروزه در عمل سهم ناچیزی در ساختار حقوقی کسب‌وکارها دارند؛ در مقابل، شرکت‌های سهامی خاص یا با مسئولیت محدود که محور فعالیت‌های اقتصادی مدرن‌اند، در قانون به‌درستی پردازش نشده‌اند. همچنین باید به‌طور جدی به فقدان قواعد مشخص در حوزه تجارت الکترونیک و اقتصاد دیجیتال اشاره کرد. قانون تجارت فعلی نه تعریفی از داده‌های تجاری دارد، نه از قراردادهای الکترونیکی، نه از مسئولیت پلتفرم‌ها و نه از نهادهای نوظهوری مانند رمزارزها، توکن‌ها یا فناوری بلاک‌چین. این خلأ قانونی باعث شده قوه قضاییه ناگزیر به ارجاع به اصول کلی یا قوانین عام دیگر شود؛ موضوعی که حقوق تجارت را از انسجام و پیش‌بینی‌پذیری تهی می‌کند. از نظر حقوق تطبیقی نیز، ایران در اصلاح قانون تجارت از سایر کشورها عقب افتاده است. فرانسه، که منبع اصلی اقتباس قانون تجارت ۱۳۱۱ بود، طی چند دهه گذشته بارها قوانین تجاری خود را باز نویسی کرده و حتی مدل‌های خاصی برای تنظیم روابط تجار دیجیتال تعریف نموده است. کشورهای همسایه مانند ترکیه، امارات و عربستان نیز با تصویب قوانین جدید تجاری، تلاش کرده‌اند محیط کسب‌وکار خود را برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی جذاب‌تر کنند. یکی از پیامدهای مستقیم این تأخیر در اصلاح قانون تجارت، افزایش دعوای حقوقی مبهم و متعارض در دادگاه‌هاست. وقتی قانون نتواند راه‌حل مشخص ارائه دهد، هر قاضی با تفسیر شخصی خود پیش می‌رود و رویه قضایی مدرن، نگرانی‌های درباره قابلیت اجرایی و پیامدهای حقوقی اصلاحات داشته‌اند. این مسئله نیازمند برنامه‌های آموزشی گسترده و مشارکت فعال جامعه حقوقی در فرآیند اصلاح است تا پذیرش اجتماعی قانون جدید تسهیل شود.

هشتم، نقض رویه قضایی در تکامل و اجرای قانون تجارت نباید نادیده گرفته شود. دادگاه‌ها و محاکم تجاری، علی‌رغم ضعف‌های قانون فعلی، تلاش کرده‌اند با استفاده از اصول کلی حقوق تجارت و قواعد حقوق مدنی، خلأهای قانونی را پر کنند. با این حال، فقدان قوانین شفاف و به‌روز، موجب صدور آرای متفاوت و بعضاً متعارض شده است که نه تنها اجرای عدالت را دشوار ساخته بلکه موجب سردرگمی فعالان اقتصادی شده است. بنابراین، تدوین قانون جدید باید با در نظر گرفتن تجرب عملی و مشکلاتی که در رویه قضایی وجود دارد صورت گیرد. قانون هم قابلیت اجرا داشته باشد و هم ثبات رویه قضایی را تضمین کند. **هفتم،** واکنش جامعه حقوقی نسبت به اصلاح قانون تجارت، هر چند مثبت است، با تردید و محافظه‌کاری همراه بوده است. بسیاری از حقوقدانان با تجربه به دلیل تسلط بر مفاهیم قدیمی و عدم آشنایی کافی با قواعد حقوق تجارت مدرن، نگرانی‌های درباره قابلیت اجرایی و پیامدهای حقوقی اصلاحات داشته‌اند. این مسئله نیازمند برنامه‌های آموزشی گسترده و مشارکت فعال جامعه حقوقی در فرآیند اصلاح است تا پذیرش اجتماعی قانون جدید تسهیل شود.

هشتم، یکی از موانع مهم در مسیر اصلاح، مقاومت برخی نهادهای و گروه‌های ذی‌نفع است که نگران از دست دادن امتیازات و جایگاه فعلی خود هستند. اصلاح قانون تجارت نباید صرفاً به‌عنوان یک پروژه قانونی بلکه به عنوان یک فرآیند تغییر ساختاری و فرهنگی نگریسته شود که نیازمند همراهی همه ارکان حقوقی، اجرایی و اقتصادی کشور است.

نهم، تصویب قانون جدید باید همزمان با تقویت نهادهای نظارتی و اجرایی انجام شود. بدون وجود سازوکارهای نظارتی قوی، قانون حتی اگر مدرن و کامل باشد نیز نمی‌تواند در عمل به اهداف خود برسد. بنابراین، توسعه ساختارهای قضایی تخصصی و ارتقاء دانش قضات و کارشناسان اقتصادی از دیگر محورهای اصلاح است.

اولین گام، بازنگری کامل در ساختار نهادهای سنتی و منسوخ است. نهادهایی مانند قرارداد ارفاقی، که امروز عملاً کاربرد ندارند، باید یا به‌روز شوند و سازوکارهای حمایت از شرکت‌های در بحران را با رویکرد بازسازی جایگزین کنند، یا حذف و جایگزین آن‌ها با راه‌حل‌های نوین حقوقی شود. توجه به تجارب موفق جهانی در این زمینه ضروری است. **دوم،** قانون جدید باید به‌طور جامع و دقیق حوزه‌های نوظهور تجارت، از جمله تجارت الکترونیک، قراردادهای دیجیتال، رمزارزها، و فناوری‌های نوین را در بر گیرد و برای

آن‌ها چارچوب حقوقی مشخصی تعریف کند. این موضوع نه تنها به حفظ امنیت حقوقی فعالان اقتصادی کمک می‌کند بلکه زمینه جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید را نیز فراهم می‌سازد.

سوم، باید رویکرد قانون به ورشکستگی و حمایت از کسب‌وکارهای آسیب‌دیده تغییر کند و از مدل کیفری به سمت مدل حمایتی و بازسازی حرکت کند. ایجاد نهادهای تخصصی ورشکستگی با استقلال قضایی، تسهیل فرآیند بازسازی و حل اختلافات مالی می‌تواند تضمین‌کننده پایداری اقتصادی باشد. **چهارم،** افزایش شفافیت و ساده‌سازی زبان قانون از اهمیت بالایی برخوردار است. قانون باید برای فعالان اقتصادی، به‌ویژه کسب‌وکارهای خرد و متوسط، قابل فهم و دسترس‌پذیر باشد تا نیاز مزکر به مشاور حقوقی کاسته شود.

پنجم، آموزش حقوق تجارت مدرن در دانشگاه‌ها باید بازسازی شود و هماهنگی آن با قوانین به‌روز شده تضمین گردد تا نسل جدید حقوق دانان با چالش‌های جدید بازار آشنا باشند و توانایی حل مسائل پیچیده را داشته باشند. **ششم،** نقش رویه قضایی در تکامل و اجرای قانون تجارت نباید نادیده گرفته شود. دادگاه‌ها و محاکم تجاری، علی‌رغم ضعف‌های قانون فعلی، تلاش کرده‌اند با استفاده از اصول کلی حقوق تجارت و قواعد حقوق مدنی، خلأهای قانونی را پر کنند. با این حال، فقدان قوانین شفاف و به‌روز، موجب صدور آرای متفاوت و بعضاً متعارض شده است که نه تنها اجرای عدالت را دشوار ساخته بلکه موجب سردرگمی فعالان اقتصادی شده است. بنابراین، تدوین قانون جدید باید با در نظر گرفتن تجرب عملی و مشکلاتی که در رویه قضایی وجود دارد صورت گیرد. قانون هم قابلیت اجرا داشته باشد و هم ثبات رویه قضایی را تضمین کند.

هفتم، واکنش جامعه حقوقی نسبت به اصلاح قانون تجارت، هر چند مثبت است، با تردید و محافظه‌کاری همراه بوده است. بسیاری از حقوقدانان با تجربه به دلیل تسلط بر مفاهیم قدیمی و عدم آشنایی کافی با قواعد حقوق تجارت مدرن، نگرانی‌های درباره قابلیت اجرایی و پیامدهای حقوقی اصلاحات داشته‌اند. این مسئله نیازمند برنامه‌های آموزشی گسترده و مشارکت فعال جامعه حقوقی در فرآیند اصلاح است تا پذیرش اجتماعی قانون جدید تسهیل شود.

هشتم، یکی از موانع مهم در مسیر اصلاح، مقاومت برخی نهادهای و گروه‌های ذی‌نفع است که نگران از دست دادن امتیازات و جایگاه فعلی خود هستند. اصلاح قانون تجارت نباید صرفاً به‌عنوان یک پروژه قانونی بلکه به عنوان یک فرآیند تغییر ساختاری و فرهنگی نگریسته شود که نیازمند همراهی همه ارکان حقوقی، اجرایی و اقتصادی کشور است.

نهم، تصویب قانون جدید باید همزمان با تقویت نهادهای نظارتی و اجرایی انجام شود. بدون وجود سازوکارهای نظارتی قوی، قانون حتی اگر مدرن و کامل باشد نیز نمی‌تواند در عمل به اهداف خود برسد. بنابراین، توسعه ساختارهای قضایی تخصصی و ارتقاء دانش قضات و کارشناسان اقتصادی از دیگر محورهای اصلاح است.

اولین گام، بازنگری کامل در ساختار نهادهای سنتی و منسوخ است. نهادهایی مانند قرارداد ارفاقی، که امروز عملاً کاربرد ندارند، باید یا به‌روز شوند و سازوکارهای حمایت از شرکت‌های در بحران را با رویکرد بازسازی جایگزین کنند، یا حذف و جایگزین آن‌ها با راه‌حل‌های نوین حقوقی شود. توجه به تجارب موفق جهانی در این زمینه ضروری است. **دوم،** قانون جدید باید به‌طور جامع و دقیق حوزه‌های نوظهور تجارت، از جمله تجارت الکترونیک، قراردادهای دیجیتال، رمزارزها، و فناوری‌های نوین را در بر گیرد و برای

آن‌ها چارچوب حقوقی مشخصی تعریف کند. این موضوع نه تنها به حفظ امنیت حقوقی فعالان اقتصادی کمک می‌کند بلکه زمینه جذب سرمایه‌گذاری‌های جدید را نیز فراهم می‌سازد.

سوم، باید رویکرد قانون به ورشکستگی و حمایت از کسب‌وکارهای آسیب‌دیده تغییر کند و از مدل کیفری به سمت مدل حمایتی و بازسازی حرکت کند. ایجاد نهادهای تخصصی ورشکستگی با استقلال قضایی، تسهیل فرآیند بازسازی و حل اختلافات مالی می‌تواند تضمین‌کننده پایداری اقتصادی باشد. **چهارم،** افزایش شفافیت و ساده‌سازی زبان قانون از اهمیت بالایی برخوردار است. قانون باید برای فعالان اقتصادی، به‌ویژه کسب‌وکارهای خرد و متوسط، قابل فهم و دسترس‌پذیر باشد تا نیاز مزکر به مشاور حقوقی کاسته شود.

قراردادهای الکترونیکی و هوشمند، قانون تجارت باید به‌روز شود تا فضای امن و قابل پیش‌بینی برای معاملات جدید فراهم شود. کشورهای پیشرفته با قوانین تجارت مدرن توانسته‌اند سرمایه‌های زیادی جذب کنند و رشد اقتصادی پایداری داشته باشند. برای موفقیت اصلاحات، لازم است همه ذی‌نفعان از دولت و مجلس گرفته تا حقوقدانان و فعالان اقتصادی در تدوین قانون جدید مشارکت کنند. همچنین آموزش و فرهنگ‌سازی درباره قانون تازه، کلید اجرای صحیح آن است. اصلاح قانون تجارت ایران فقط یک تغییر حقوقی ساده نیست؛ بلکه یک ضرورت استراتژیک برای توسعه اقتصادی کشور به شمار می‌رود. با توجه به تحولات گسترده در عرصه اقتصاد جهانی و پیچیدگی‌های بازارهای داخلی، ادامه استفاده از قانونی که بیش از یک قرن از تصویب آن می‌گذرد، نه تنها کمکی به رشد کسب‌وکار است. امروز بسیاری از معاملات به صورت آنلاین و با استفاده از فناوری‌های نوین انجام می‌شود. این روش‌ها در قانون فعلی جای ندارند و باعث شده فعالان اقتصادی در مواجهه با مسائل حقوقی با مشکلات زیادی روبرو شوند. به عنوان مثال، قراردادهای هوشمند که بر اساس فناوری بلاک‌چین شکل می‌گیرند، امکاناتی مانند شفافیت و سرعت بیشتر را فراهم می‌کنند؛ اما قانون فعلی هیچ تضمینی برای پذیرش این نوع قراردادها ندارد. همچنین، نبود قوانین مشخص برای حمایت از شرکت‌های نوپا و استارت‌آپ‌ها در قانون تجارت فعلی، به چشم می‌خورد. این شرکت‌ها بخش مهمی از اقتصاد آینده را تشکیل می‌دهند و نیازمند محیط حقوقی منعطف و حمایت‌گر هستند تا بتوانند به رشد خود ادامه دهند. قوانین قدیمی نمی‌توانند این حمایت را فراهم کنند و بسیاری از این کسب‌وکارها در محاصه با مشکلات حقوقی به بن‌بست می‌خورند.

یکی دیگر از نقاط ضعف قانون فعلی، کم توجهی به موضوعات مربوط به حقوق مالکیت فکری است که در تجارت مدرن اهمیت بسیار زیادی دارد. حقوق مالکیت فکری، از جمله حقوق اختراع، علامت تجاری و حقوق نشر، بخش جدایی‌ناپذیر اقتصاد دانش‌بنیان است و باید به صورت شفاف و دقیق در قانون تجارت مورد توجه قرار گیرد. از سوی دیگر، فرآیند رسیدگی به اختلافات تجاری در دادگاه‌ها بسیار زمان‌بر و پرهزینه است. این موضوع نه تنها به ضرر کسب‌وکارهاست، بلکه باعث کاهش جذابیت فضای سرمایه‌گذاری می‌شود. اصلاح قانون تجارت باید به شکلی انجام شود که رسیدگی‌های قضایی سریع‌تر، دقیق‌تر و مقرون به‌صرفه‌تر باشد تا فعالان اقتصادی اعتماد بیشتری به محاسنات کنند، بلکه حقوق مصرف‌کنندگان، کارکنان و دیگر ذی‌نفعان را نیز تضمین کنند.

در کنار اصلاح متن قانون، نیاز به تدوین آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی برای تسهیل اجرای قانون جدید وجود دارد. این اسناد باید به گونه‌ای طراحی شوند که به فعالان اقتصادی و مراجع قضایی در درک و اجرای قانون کمک کنند و از هرگونه ابهام و سردرگمی جلوگیری نمایند. در نهایت، باید به این نکته توجه داشت که قانون تجارت جدید نباید فقط یک سند رسمی بر روی کاغذ باشد، بلکه باید در عمل به مرحله اجرا برسد و تأثیر مثبت خود را در زندگی روزمره فعالان اقتصادی نشان دهد. این امر مستلزم نظارت مستمر، بازخورد‌گیری و اصلاحات تدریجی در صورت نیاز است.

با توجه به تمامی این مسائل، بازنگری قانون تجارت فرصتی طلایی است تا ایران بتواند به استانداردهای جهانی نزدیک شود. فضای کسب‌وکار را شفاف و امن کند و اعتماد سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را جلب نماید. این تغییر، نه تنها به رشد اقتصادی کمک می‌کند، بلکه می‌تواند به ارتقای کیفیت زندگی مردم و ایجاد اشتغال پایدار نیز منجر شود. لازم به ذکر است در سال‌های اخیر تلاش‌هایی برای اصلاح این وضعیت در قالب لایحه جدید انجام شد، اما همواره با به دلیل پرکردگی در متن، یا نبود اجماع کارشناسی، یا تعارض با رویه‌های موجود، تا کام نماند. حتی در اواسط دهه ۶۰ نیز لایحه‌ای برای اصلاح قانون تجارت مطرح شد که خیلی زود به بوته فراموشی سپرده شد. نمونه دیگر، لایحه قانون تجارت سال ۱۳۸۴ بود که علی‌رغم تدوین چند جلد آن، هیچ‌گاه به صورت کامل تصویب نشد. متأسفانه، باید به این نکته توجه داشت که قانون اصلاحاتی مقطعی شد که بیشتر رنگ مسکن داشت تا جراحی اساسی. اما آخرین لایحه تجارت مربوط به فروردین ۱۴۰۳ بوده که حتی به تصویب مجلس نیز رسید و ۱۴۴۴ ماده دارد اما پس از ارسال به شورای نگهبان، وضعیت این قانون مبهم باقی ماند. البته در سال‌های اخیر نیز مجتمع قضایی رسیدگی به دعاوی تجاری تشکیل شده است که می‌تواند گامی رو به جلو در نظام قضایی به‌شمار رود. به هر حال امید است وضعیت نهایی این قانون و مسیر آینده به‌درستی روشن شود و قانونی متناسب با وضعیت کشور و طرد نهادهای سنتی و منطبق با تحولات روز دنیا تدوین و تصویب گردد.

بحران انرژی؛ ضربه‌ای مرگبار به صنعت فروآلیاژ

فروسیس حدود ۳۳۰ هزار تن در سال خواهد بود، در حالی که در حال حاضر نیاز واقعی برای تولید ۱۲۰۰ هزار تن است. این در حالی است که ما ۳۵۰ هزار تن ظرفیت تولید داخلی داریم. جالبتر آن که حدود ۵ میلیون تن فولاد در سال در سراسر ایران صدمت به افراد مختلف داده شده است؛ از این عدد، ۶۰۰ هزار تن در مرحله پیشرفت فیزیکی است. این در حالی است که ظرفیت تولید نیاز به ۱ میلیون برقی دارد. بنابراین، هزار تن نیرو تولید می‌تواند برق ۵ میلیون تن ظرفیت را تأمین کند. در حالی که چنین امکانی وجود ندارد. وی اضافه کرد: مشکل اصلی اینجاست که وزارت نیرو تأمین برق و در مقابل ۱ میلیارد تومان برای هر گیگاوات، با قیمت ۲۰۰ دلار، می‌تواند برق را تأمین بکند. در حالی که ما هیچ تعهدی در قبال تأمین برق نداریم. کارخانه‌های ذغال پختن و فولاد پختن و افزایش ظرفیت‌ها تعداد زیادی را در حداقل ظرفیت تولید می‌کنند. دبیر انجمن فراآلایران، فرخ‌زاد می‌گوید: حدود ۳۵۰ هزار تن ظرفیت برای برخی از شرکت‌ها به خاطر مشکلات برق یا زمین‌های تسطیح‌نشده یا با کم‌ترین ظرفیت می‌کنند. برخی کارخانه‌ها با ۱۰ درصد ظرفیت برق، کار می‌کنند. مثلاً یک کارخانه ۸۸ ظرفیت فقط ۱۰ گیگاوات برق می‌گیرد اما موضوع باعث کاهش کیفیت محصول شده است. در این شرایط، تعطیلی کارگران و اعتصابات اجتماعی آن نیز کاملاً بدیهی است. استاسچن: امیدوارم داد: سال گذشته ما فقط هفت ماه کار کردیم و برآورد امسال حداکثر پنج ماه است. با این حال، سال ۱۲ باید با دو نیمه پرداخت کنیم. ۱۵ اردیبهشت ما عملاً تولید هشتیم. اما امروز کارخانه‌ای با ظرفیت ۴۰ هزار تن فقط یک خط تولیدش در ۲۰ درصد ظرفیت روشن نگذاشته است. وی با این شرح کرد: ما مادامی که توسعه بازار صادراتی را داریم و صادرات را فراموش می‌کنیم، باز هم نیاز به توسعه ظرفیت‌های ما داریم. ما نیاز به یک برنامه‌ریزی واقعی و حمایت همه‌جانبه داریم.

برای حمایت از صنایع داخلی خود، تعرفه واردات، افزایش داده شد. رویه ادامه داد، این اختلاف قیمت، به دلیل عدم حمایت از صنایع داخلی و عدم فعالیت غیرمطمعی است. اگر قرار بر حمایت باشد، باید همان طور که خود روسازی و لوازم خانگی حمایت می شود، از صنعت قوهی برون تر از روسازی و سیاست های مشکل ما عدم واقعی بودن نرخ ارز و سیاست های دوگانه در حوزه واردات است. مستحسن با استفاده از نحوه صدور مجوزهای بی رویه برای تولید، گفت: اگرچه تاکنون عمل به تولید ۵۰ میلیون تن فولاد در کشور تسهیل شده اما حتی اگر فرض بگیریم که این میزان تسهیل، تعداد پیدا کنند نیز باز کشور به

تولید فروآلبازها، گفت: در حال حاضر، در زمینه تولید فروسیلیس، ساختارهای نوآوری تأمین ۱۰ درصدی داخلی را دارند و به همین علت برای انجام این میرد، از سوی دیگر، در حوزه تولید سیلیکومگنتز نیز پتانسیل تأمین ۱۰۰ درصدی نیاز کشور را داریم، اما به دلیل پایین بودن قیمت واردات نسبت به تولید داخلی همچنان واردات انجام می‌شود. مثلاً در حال حاضر برای تولید فروسیلیکومگنتز، هزینه تولید داخلی بالای ۸ هزار تومان تمام می‌شود، در حالی که نمونه‌های وارداتی با قیمت ۱۰ هزار تومان قابل تأمین‌اند. این در حالی است که در آمریکا نیز

صعت فروا لیا؛ حدود ۲۲ برابر شده است که با محاسبات اشتباه و اغماط، کم صعت توسط وزارت نیرو شناسایی شده است. اما ساحت، اضافه کرد: مسأله‌ها هنوز به ترازیت مانند دیماندر دریافت می‌شود، در حالی که تنها ۱۰ درصد آن تأمین می‌گردد. همچنین، تعدیل باید تاخیر در پرداخت‌ها با جریمه ماهانه، تعدیل باید محاسبه می‌شود. با وجود توافق بین تولیدکننده و وزارت نیرو مبنی بر تخصیص بدهی و دریافت چک توسط وزارت نیرو، تراز نامان باس سبب اینچنین، تعدیل محاسبه خواهد شد. در ضمن، تعدیل ریزا، با اشاره به پتانسیل داخلی در

دبیر انجمن فروارایز ایران، گفت: صنعت فروارایز، صنعتی که با وجود ظرفیت تولید بالا و توان صادرات، به دلیل سیاست گذاری‌های غیر کارشناسی در حوزه انرژی و مجوزدهی، با رکود، تعدیل نیرو و تعطیلی گسترده مواجه شده است. به گزارش اینکس، اقتصاددانان، این امر را نگرانی از وضعیت فعلی صنعت فروارایز، اظهار داشت: متأسفانه فروارایز خوبی نداریم. عمده شرکتهای تولیدکننده فروارایز، خصوصی هستند و این آیین آنها دو شرکت خصوصی‌اند و بالغ بر ۱۰ هزار نفر به‌صورت مستقیم در این صنعت شاغل‌اند. همچنین حدود ۲۰ هزار نفر نیز به‌صورت غیرمستقیم در این حوزه تراز می‌کنند. وی با اشاره به کاهش ظرفیت اشتغال در سال‌های اخیر، افزود: دو شرکت ظرفیت صادرات بالغ بر ۲۰ میلیون دلار دارد. اما وجود هم در حوزه صادرات و هم فروش داخلی در سال ۱۳۹۲ نسبت به مدت مشابه سال قبل، اوضاع به شدت بدتر شده و همچنین سایر شرکای بسیار بدتر از سال گذشته است. دبیر انجمن فروارایز ایران، با اشاره به سیاست‌های وزارت نیرو، در خصوص این صنعت، گفت: سال گذشته و به‌ویژه از بهمن ماه سال ۱۴۰۲، براساس بخشنامه‌ای از سوی وزیر وقت نیرو، عمده برق صنایع فولادی ایران دو برابر شد. در حالی که قبلاً برق ۱۴ درصد از هزینه تمام شده را تشکیل می‌داد، اکنون این عدد به ۲۸ تا ۳۲ درصد رسیده است. مسئله نگران کننده این است که این افزایش قیمت‌ها منجر به افزایش قیمت برق در سایر صنایع و شرکت‌های دیگر راه بر گشتی نداشته‌اند. وی تأکید کرد: وزارت نیرو با سیاست‌های فرمولی به نام "EAC"، هر سال توسط کمیته‌ای متشکل از وزارت نیرو، صنایع و مجلس تعیین می‌شود، برق را تعیین کرده و به‌واقع صنایع به‌عنوان یک میزانی تهره بکرده‌اند. طی این سال اخیر، نرخ برق برای

تا اینکه یکی از مهم‌ترین درخواست‌های صنایع، دلیل زودتر توان‌رسانی، از ارسال مال و زیر صحت به صنایع سهمیه صنایع خرد، به گزارش بخ، با اشاره به پیگیری‌های صورت گرفته درباره صدور صنایع، اظهار کرد: مدت زمان تأمین مالی برای صنایع، اکنون به ۲۰ تا ۴۵ افزایش پیدا کرده است. گسترده‌ای که معضلتان را با مواجه هستند، زمانی از یک ماه به دو سه افزایش باید تا بنگاه‌های تخصصی از خود داشته باشند و یا اشاره به بخش کشاورزی، کود پاش و دلیل سیاست‌های تولید، از جمله مشکلاتی است که هم اکنون هستند: در این زمینه، سیاست‌هایی برای تحریک است تا مصرف تمایل بیشتری به خرید در حوزه صادرات نیز پیگیری گشایش‌هایی هستیم برای مصرف و تولید ایجاد کند؛ شش، در ادامه برای صنایع جامع تجارت با دیگر سامانه‌های ارتباطی که با سوسو فعال است، صنعتی مطرح نامه تجارت با سایر سامانه‌ها از جمله سامانه تردد، مجموعه دیگر است. در زمینه قرار شده، از تصمیم به طرحان و مدیران وارد شد. تجارت منتقل نشود تا بتوان در مسیر رفع این ترد، معاون صنایع عمومی وزارت معین، همچنین برای در حال حاضر یکی: گفت: در اصل حاضر یکی: معضلتان، تأمین سوخت گازوئیل برای دیزل مان قطعی برق، فرایند تولید را دهنده. اخیراً از وزیر صنعت، معدن و تجارت و وزیر نفت ارسال ۲ درصدی سهمیه سوخت بخش صنعت، معدن و

**یک ماهه مهلت الزام
واهی خرید از رینگ
نفتی برای صادرات سیمان**

فترت صنایع معدنی وزارت صمت، زمان الزامی شدن دریافت بورس کالا برای صادرات سیمان و کلبیکر آن در تداوم بود. در گزارش مناقصه مزایده، در ادامه شماره ۵۷۲۳۸۴ مورخ ۱۴۰۴/۴/۲۹ دفتر شماره ۷۵۳۱۷ مورخ ۱۴۰۴/۴/۲۹ انجمن سیمان، شرایط لازم برای ارایه عرضه سیمان و کلبیکر، صورت گرفته شده است. براساس اعلام انجمن، خریداران صادراتی موفق به دریافت کد بورسی ارایه الزامی شدن الزام گواهی خرید برای انجام اوجه شده است. در نتیجه، تاریخ قبلی اعلامه شده تأییدیه خرید سیمان و کلبیکر از رنگ صادراتی و در اسامی شماره ۱۴۰۴/۴/۲۱ مقرر می شود. دفتر بورس تأییدیه ایران در خواست کرده است. در اوراق اقدامات لازم در این خصوص انجام شود.

مناقضه عمومی

FARABAST ENERGY FALAT CO.
شرکت فراپاست انرژی فلات

نوبت دوم

دومرحله‌ای

- نگاه مناصه گزار:** شرکت فرا دست انرژي فلات، صنعت، بلوار پاک نيزاد، بلوار دامادن، خيابان شفق، خمتمان توحيد، طبقه ۱
اي عمليات اوليه کلي روبروي زميني (AG) واحد ۴۰ فاز ۲ و گاز مایع NGL3200 FEE/TENDER-NGI3200-M404-C1 کارون
- در يافت اسناد:**
- جهت در یافت اسناد مناقصه با ایمیل TenderAT@nrgco.ir مکاتبه نمایند.
- شروع و پروژه ذکر گردد.)
اسناد معادل ۸۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ريال است که می بایست ۳۶۰۰۵٪ روزی فلات واريز و اصلي رسيد بانکی واريز وجه تحويل شود.
شرکت کنندگان در مناقصه:
فرا دست اسناد شرکت در مناقصه خود را در وقت مقرر از اوراق دهاي شرکت تحويل نمایند.
- معتبر به منظور شرکت در مناقصه الزامي است.
تبصره بر پوله در اسناد مناقصه مندرج است.
هر عهدي برنده مناقصه می باشد.

آگهی مناقصه

[illegible]

متنقصد عمومي

موسسه عمران ساحل در نظر دارد تامین کابل های فشار ضعیف و فشار متوسط مربوط به پروژه اسکله نفتی چهارراه از طریق مناقسه عمومی واگذار نماید.

لذا داوطلبان حائز شرایط شرکت در مناقسه فوق دعوت می شود از مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۶ تا مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۰ برای دریافت اسناد و مدارک اولیه مناقسه و تکمیل اسناد از رزایی کیفی نامه اعلام آمادگی جهت شرکت در مناقسه را به آدرس ایمیل smh.npc1617@gmail.com ارسال نمایند.

اسناد مناقسه پس از تایید به صورت الکترونیکی ارسال می گردد.

■ داوطلبان جهت دریافت هر گونه اطلاعات با شماره تلفن ۰۲۱-۳۳۲۱۹۲۱۲ داخلی ۱۴۴۴ آقای حسینی تماس حاصل فرمایید.

لطفاً قبل از مراجعه جهت هماهنگی با تلفن مذکور تماس حاصل فرمائید.

مناقضه عمومی

موسسه عمران ساحل در نظر دارد سیستم VRF مربوط به پروژه فاز ۳ (اسکله ۱۶ و ۱۷) بندر پتروشیمی پارس واقع در استان بوشهر را به شرح ذیل از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید.

No.	Type	QTY
1	VRF	indoor 62 Outdoor 6

لذا، داوطلبان حائز شرایط شرکت در مناقصه فوق دعوت می‌شود از مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۸ تا مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۶ برای دریافت اسناد و مدارک اولیه مناقصه، نامه اعلام آمادگی جهت شرکت در مناقصه را به آدرس ایمیل Askari.npc1617@gmail.com ارسال نمایند.

اسناد مناقصه پس از تایید به صورت الکترونیکی ارسال می‌گردد.

■ داوطلبان جهت دریافت هر گونه اطلاعات با شماره تلفن ۰۲۱-۳۳۲۱۹۲۱۲ داخلی ۱۴۴۷۱۴۴۷ اسکی تماس حاصل فرمایید.

آگهی مناقصات عمومی با ارزیابی کیفی

ردیف	موضوع	مدت اجرا	مبلغ برآورد اولیه به ریال	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند رایج کار (ریال)	حداقل رتبه مورد نیاز	نوع تضمین شرکت در فرآیند رایج کار
۱	عملیات اصلاح شبکه و استانداردسازی انشعابات آب در محدوده امور بهره برداری و توسعه شبکه آب منطقه ۲ فاز ۱	۱۲ ماه	۶۷/۵۴۱/۱۷۸/۶۴۷	۲/۵۹۷/۰۰۰/۰۰۰	پایه ۵ رشته آب صادره از سازمان مدیریت و برنامه فواصل مشهد	۱- واریز نقدی به حساب جاری شماره ۱۰۰۰۵۰۰۵ بانک پاسارگاد شعبه آبغای مشهد ۲- ضمانتنامه بانکی ۳- اوراق مالی اسلامی ۴- چک تضمین شده بانکی در وجه شرکت آب و فواصل مشهد
۲	عملیات اصلاح شبکه و استانداردسازی انشعابات آب در محدوده امور بهره برداری و توسعه شبکه آب منطقه ۲ فاز ۲	۱۲ ماه	۶۸/۰۱۰/۴۰/۱۲۵	۲/۶۱۰/۰۰۰/۰۰۰	رئزتی کشور	۵- ارائه گواهی بلو که مطالبات قطعی تأیید شده قرار دادهای شرکت آب و فواصل مشهد از سوی مدیران امور مالی دستگاه مناصه گزار

- و فاضلاب مشهد.
: بودجه غیر عمرانی.
سناد ارزیابی کیفی و اسناد مناقصات: از مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۲ لغایت ۱۴۰۴/۰۵/۱۴ از محل دفتر قراردادهای شرکت آب و فاضلاب مشهد و یا <http://tjts.mpa.gov.ir> قابل دریافت می باشد. در صورت اتمام شماره ۸۱۴۸-۰۱۳۷۰۰ تماس حاصل نمایند.
پاکت اسناد ارزیابی کیفی و مناقصات تکمیل شده: تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۲۶ می باشد.
از ارزیابی کیفی و مناقصات تکمیل شده: مشهد، خیابان فلسطین، فلسطین ۲۶، دبیرخانه مرکزی شرکت آب و فاضلاب مشهد.
ادات از تاریخ تحویل پاکت پیشنهاد قیمت به مدت سه ماه می باشد.
بر عهده برنده مناقصات خواهد بود.

اگھی مناقصہ عمومی

موضوع: مناقصه شماره م/ن /۴۸۰۴/۱۴۰۴ مربوط به پروژه طراحی، تهیه کالا و
اجرای سامانه حفاظت کاتدیک CPF و خط لوله انتقالی میدان نفتی خشت (به صورت EPC)
شماره ثبت در سامانه ستاد: ۲۰۰۴۰۹۳۲۲۱۰۰۰۳۱

سی‌اس‌سی‌سی شده متناقصه‌های آن از سامانه پرس‌پرسی اقدام نمایند.

داستان توانایی این خدمتنامه با بکنی به مبلغ ۱۴۲،۲۲۰،۱۳۲،۰۶۴ ریال به عنوان تضمین

کوتاه در فرآیند ارجاع کار.

پسویست در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) و دارا بودن گواهی اصف

ترونیکی و تکمیل فرم استعلام از زبانی کیفی موجود در سایت www.stadiran.ir

مهم‌ترین معیارها و محل مراجعه متقاضیان

سه محل اصلی برای گزارش کار و اخوان در دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا تاریخ پرس فرست

شده‌های آن را صلاحیت، ارجاع پیشنهاد، اعلام و تحویل اسناد و گشایش تا تاریخ به کار

تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به عنوان www.stadiran.ir ایجاد خواهد شد

از سامانه متناقصه آن در صورت عدم عضویت قبلی، اطلاع تا نام در سایت مذکور و

گواهی اصف‌الکترنیکی را جهت شرکت در مناقصه حقوق سازند. شماره

تدارکات در تهران جهت انجام امور عضویت در سامانه www.stadiran.ir ۵۸۶ و اطلاعات تماس دفتر

در سایر استان‌ها در سامانه www.stadiran.ir «ثبت نام برای دریافت

نکته‌های مهم اضافه کرد که صورت است.

برای مهلت در اسناد از زبانی کیفی از سامانه ستاد: ساعت ۱۶:۰۰ روز یکشنبه

۱۴۰۲/۰۴/۱۴ آخرین مهلت ثبت نام و بازگشایی اطلاعات فراخوان و اطلاعات مورد نیاز

از زبانی کیفی این مناقصه ساعت ۱۶:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۱۵ می‌باشد.

گزارش‌های این مناقصه می‌سازد «پیشنهاد قیمت‌ها می‌بایست متناسب با کالای ساخت

محل و با لحاظ کیفیت آن گردد».

شرکت نفت مناطق مرکزی ایران (سهامی خاص) در تیرماه دارد موضوع مناقصه فوق‌الذکر را با مشخصات و شرایط کلی زیر از طریق مناقصه عمومی (دو مرحله‌ای) به شرکت‌های واجد شرایط، واگذار نماید.

الف) شرح مختصر کار

پروژه فوق‌الذکر مختصراً طرحی است، تهیه، خرید، حمل، نصب، اجرا و ایدانازی سامانه حفاظت کاتدی کامل لوله انتقالی و تسهیلات خطوط لوله و مخازن، واقع در مرکز تفکیک و نمک‌زدایی (ب) سال میلادی، شامل عقد سامانه حفاظت کاتدی واقع در استان فارس می‌باشد.

ب) مدت، محل و برآورد اجرای پروژه

مدت اجرای پروژه: ۶۶۵ روز بوده و برآورد تقریبی اجرای ۱،۲۷۲،۸۶۱،۹۴۴ ریال و محل اجرای پروژه واقع در استان فارس، شهرستان خشت و کنار ختخه واقع در منطقه عملیاتی خشت می‌باشد.

ج) شرایط و مدارک مورد نیاز جهت شرکت در مناقصه (الزامی)

- ۱) داشتن شخصیت حقوقی و ایدانادر کار ثبت شرکت شامل: اسامیه، آگهی روزنامه رسمی تأسیس شرکت و آخرین تغییرات آن، و اقتصادی و شماره شناسه ملی شرکت، آدرس فعلی شرکت، تلفن ثابت و نمابر (فکس).
- ۲) دارا بودن ۱۰ گواهینامه صلاحیت معتبر و ظرفیت آزاد در رشته طرح و ساخت صنعتی در رشته نفت و گاز یا تأسیسات نوع یک مندرج در سایت پیمانکاران تأیید صلاحیت شده سازمان برنامه و بودجه کشور (سازار).
- ۳) ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده منتهی به سال مالی ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ برای همه‌اضای گروه مشارکت ایدانازی است.

همچنین شرکت کنندگان می‌بایست نسبت به ثبت نام در سامانه جامع تجارت ایران (جام) به نشانی ntsw.ir به منظور ایدان نمودن امکان استفاده و تعیین ایدان صورت‌های

